

Odrodzenie 1990 – 2008

Zmiana stosunku do religii i instytucji kościelnych zaczęła się z wolna wraz ze schyłkiem ZSRS pod koniec lat osiemdziesiątych. Dla sióstr wydarzeniem szczególnym był zwrot ich kościoła w sierpniu 1990 roku.

s. Janisława w młodości

Zrządzeniem Opatrzności kościoł zwrócono Zgromadzeniu tuż przed śmiercią ostatniej przedwojennej zarejestrowanej nazaretanki, s. Janisławy. W jej pogrzebie uczestniczyły oficjalnie siostry z Polski, wraz z przełożoną Prowincji Warszawskiej s. Mariettą Marciniak.

Dokument potwierdzający przekazanie kluczy kościoła siostrom nazaretankom podpisuje grodnianka - s. Tadea Trębicka.

Rekonsekracja kościoła dokonał ks. abp Tadeusz Kondrusiewicz w 1992 roku.

Ksiądz infułat Michał Aronowicz, wieloletni kapelan sióstr, zmarł w 1991 roku

We wrześniu 1990 roku otwarto grodzieńskie Wyższe Seminarium Duchowne, w którym rozpoczęły pracę siostry nazaretanki

Pierwszy rocznik nowicjuszek na Białorusi z mistrzynią – s. Marią Błaszczuk

Kilka dni później, 2 września 1990 roku ks. Michał Aronowicz w zakrystii odzyskanego przez siostry nazaretanki kościoła Zwiastowania NMP odprawił pierwszą Mszę świętą.

Ogłoszona przez Białoruś w 1991 roku niepodległość umożliwiła odbudowywanie regularnego życia zakonnego. W odzyskanej kapelani Zgromadzenie otworło w 1992 roku nowicjat, co stwarzało możliwość formacji kandydatek z Białorusi, Ukrainy i Rosji.

Po odzyskaniu i remoncie klasztoru w Nowogródku nowicjat został przeniesiony w 1995 roku do miejsca związanego z męczeństwem 11 sióstr nazaretanek.

W związku z brakiem nadziei na odzyskanie pobrygidzkiego klasztoru i trudną sytuację mieszkaniową grodzieńskich sióstr, z funduszy prowincji amerykańskich Zgromadzenie zakupiło dla nich w roku 1999 nowy dom.

5 marca 2000 roku S. Stella i jej 10 Towarzystek zostały wyniesione do chwały ołtarzy. Trwa proces beatyfikacyjny dwunastej siostry, s. Małgorzaty Banaś, Strażniczki Nowogródzkiej Fary aż do śmierci w 1966 roku.

Odradzanie się Zgromadzenia w Grodnie i na Białorusi ostatnich lat dotyczy wszystkich wymiarów życia: duchowego, apostołowskiego i materialnego w niełatwej postkomunistycznej rzeczywistości. Zniszczenia okresu komunistycznego dotknęły najbardziej człowieka – o jego duszę nadal toczy się walka, stając się wyzwaniem dla nowego pokolenia nazaretanek, powołanych z tego Miasta i z tej ziemi.

Budynki klasztorne, zdewastowane przez szpital psychiatryczny, odzyskane w 2005 roku. Zgromadzenie przekazało diecezji grodzieńskiej.

Grodno, pobrygidzki kościół sióstr nazaretanek

